

MAKKAI ÁDÁM

Harmadik levél

A világ nem csak harc és akarat,
mint ezt uraságod gondolta volt.
Sok filozófus csupán tarka folt:
dühből nem növeszt senki szárnyakat.

A világ inkább olyan, mint egy festmény,
nem marxi tan, egypárti létesítmény,
nem harci düh, vagy templomrombolás,
s nem rejtett kincs, mit akárki kiás.

Harc mindig lesz, a háború örök,
akárki jön: kirgiz, afgán, török.
Embernek lenni – állandó pörök.

De hogyha mutatsz egy Csontváry Kosztkát,
ha szavak helyett fested néped sorsát:
mennyek zenéje igaz békét oszt rád.

Ezzel a versével búcsúzzunk **MAKKAI ÁDÁM** (1935–2020. január 18.) kétszeres Kossuth-díjas költő, műfordító, nyelvész barátunktól, a Szent István-rend kitüntetettjétől, a chicagói University of Illinois nyugalmazott professzorától. A verset Makkai Ádám özvegye, Arany-Makkai Ágnes bocsátotta rendelkezésünkre a szerző hagyatékából.